

pjesme nijesu specijalno korčulanskog podrijetla, jer se rano javljaju i u ostalim našim primorskim krajevima.

G. 1880. izdao je Vid Vuletić Vukasović u listu *Katolička Dalmacija* malenu zbirku starih crkvenih pjesama prema jednom rukopisu, koji se tada čuvao u crkvi Svih svetih u Korčuli. (Ta je zbirka izašla također u separatnom otisku.) Izdavač je izdajući te pjesme vjerovao, da rukopis potječe iz XVII. vijeka, i to u tom izdanju spomenuo. Kasnije je popravio to svoje mišljenje i u jednom pismu pisanom Milanu Rešetaru ustvrdio, da je rukopis mnogo stariji, jer je pisan polugotskim pismom; u tom pismu Vukasović čak veli, da potječe iz početka XV. vijeka. Rešetar, govoreći o tim pjesmama u Jagićevu Arhivu,<sup>61</sup> ostavlja neriješenim pitanje, da li rukopis potječe baš iz početka XV. stoljeća, ali uspoređujući neke pjesme korčulanskog rukopisa s nekima istim sačuvanim u nekom glagoljskom rukopisu iz g. 1468. ustvrđuje, da je korčulanski rukopis, bar djelomično, sigurno već iste godine postojao. G. Vuletić Vukasović saopćio je meni usmeno, da je taj korčulanski rukopis XV. vijeka, malo poslije, nego što je on iz njega izdao te crkvene pjesme, ne zna se kuda, nestao. Danas se čuva još u istoj crkvi samo kasniji jedan prijepis iz XVIII. vijeka.

### M. Crkvene prilike

Već smo se prije pozabavili pitanje osnutkom korčulanske biskupije i velikom borbom stonsko-korčulanskih biskupa s Dubrovčanima, a tokom razlaganja zgoda grada i otoka Korčule nekoliko smo puta spominjali razne biskupe i crkvene prilike. Sad je red, da se pozabavimo unutrašnjim crkvenim prilikama na Korčuli, ali smo o tom već nešto spomenuli, kad smo govorili o posjedu zemljišta na otoku Korčuli, te smo istakli, da je uz općinsko, kneževsko i privatno zemljište postojalo i crkveno, koje je posjedovao biskup a razne crkve i bratovštine.

Uz biskupa je postojao kaptol od nekoliko kanonika, a od kaptolskih časti spominje se arcidakon. Paulini veli, da je ta čast prvi put dana bila don Beriziju god. 1344. Kad biskupa nije bilo u gradu, zamjenjivao ga je vikar. Osim kanonika bilo je u gradu

<sup>61</sup> Archiv für slavische Philologie XXIV p. 217—218. O toj zbirci pjesama i o onim dvjema gore spomenutim pjesmama pisao je u novije vrijeme Fancev u raspravi spomenutoj malo prije u bilješci 59. Na sve ove latinicom pisane hrvatske spomenike osvrnuo se i dr. Vinko Lozovina: *Dalmacija u hrvatskoj književnosti* (Zagreb 1936) p. 45, 47.